

„Граждани на Парижъ

Провидението е решило още веднажъ да ни постави на изпитание. Тоя пътъ то ни изпраца изкусната мошеница и безпримѣрна развратница, мадамъ Съвъстъ. Всѣки честенъ парижанинъ е длъженъ веднага да уведомява властитѣ щомъ подозре, че се намира нѣкъде“.

Паниката се усили още повече, когато мълвата разнесе за избухването на редица атентати, за нови покушения, за страшна невидима опасностъ, която грози всѣки почтенъ гражданинъ.

Сива мъгла натегна надъ града.

Най-после Парижъ облекчително въздъхна. Мосйо Капиталъ съобщи, че е успѣлъ да пипне опасната авантюристка.

Разпити, досиета, обвинителни актове, всичко мина съ свѣткавична бързина. На седмицата дѣлото вече бѣше насрочено. Парижъ като порой затече къмъ най-голѣмата сѣдебна зала въ града. Едва близкитѣ и журналиститѣ успѣха да се настанятъ вътре. Всичко друго остана навънъ. Тѣхниятъ шумъ смуцавање сѣда. За успокоение имъ поставиха високоговорителъ. Когато неговиятъ металически гласъ грѣмна, чуха се остри обвинителни думи. Председателътъ на сѣда атакуваше :

— Мадамъ Съвъстъ, най-после край на